

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library City
CORNER FRITCHARD AVE & MCGREGOR ST. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, JUNE 25th, 1921. No. 51. VOL. III.
Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday

PIK III. Ч. 51. СУБОТА, 25. ЧЕРВНЯ 1921. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, JUNE 25th, 1921. No. 51. VOL. III.

Новинки.

НА ДАЛЕКІМ СХОДІ.

Війська Далекко-Східної Республіки розбили цілковито білогвардійців.

ПЕКИН, 22. червня. — Деша з Чти каже, що антибольшевицька війська під командою ген. барона фон Унгера Штернберга, які робили напад на полюдну Сибір, зістали цілковито розбиті армією Далекко-Східної Республіки.

Са деша каже, що рабиничі банди зістали цілковито знищені, а їх останні втікли до Монголії.

Большевицькі відбрали від Японців Охок.

ТОКІО, 23. червня. — Виданий тут урядовий комунікат каже, що японські і большевицькі війська звели близько Николаєвська бій, підчас якого упало кілька жертв. Сказано, що большевицькі заатакували Японців.

Большевицькі заняли Охок, важне місто на західній березі Охотського моря. Антибольшевицькі відступили до сусіднього сід, де противні собі війська далі стоять проти себе.

НА ГОРИШНІМ ШЛЕСКУ.

Німці не хочуть уступити з "неутральної полоси" на Горішнім Шлеску.

ПАРИЖ, 23. червня. — Французьке правительство отримало від президента міжнародної шлезької комісії ген. Лерона відомість, що командуючий німецькими нерегулярними військами на Горішнім Шлеску генерал Гефер рішучо відмовляється евакуувати свою частку запропонованої неутральної полоси, яка мала б повстати між Польськими і Німцями. Польки, повинуючи ся приказам комісії, відступили до визначеної лінії.

Донесення з Оппельна кажуць, що німецькі війська держать сідуючі міста в так званій неутральної полосі: Висока, Лемніц, Харльоттенгау, Зембоніц, Шімровіц, Мішлін, Кармерав, Кадлуб, Гродзіско, Росімеж, Бірава, Ненза, Бабіц, Нарковіц і Ольсав.

Конгрес британської Парті Праї складає признане страйкующим гірникам.

БРАЙТОН, Англія, 23. червня. — Конференція Парті Праї ухвалила тут вні одноголосно резолюцію, в якій висловлює признане аутлекопам за дух, з яким вони стрінули атаки, спрямовані на них правительством і власниками копалень, і заявляє, що са боротьба веде ся за інтереси робітництва як цілости, а не лише за інтереси самих вуглекопів.

Англіська делегация до Росії.

ЛОНДОН, 15. червня. — Сер Філіп Лойд Грем, директор заморської торгівлі, оповістив сьогодні в палаті громад, що до Росії буде вислана незабаром урядова британська делегация для перевірки виглядів доично торгівлі між Великою Британією і Росією.

(Старокраві газети з 1. червня доносили, що англійська делегация, зложена з 12 осіб, виїде до Росії для наведення економічно-торгівельних зносин з сов. правительством.)

З ТРЕТОГО КОНГРЕСУ КОМУНІСТ. ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Наради Конгресу розпочали ся 12. червня.

РИГА, 15. червня. — Повні наради Третього Конгресу Комуністичного Інтернаціоналу розпочали ся 12. червня. Наради отворив промовою Бухарін, член Виконавчого Комітету Комуністичного Інтернаціоналу. Говорячи про загальне положення комуністичної справи в світі, а воєкрат в Росії, він між иншим заявив:

"Ми знаємо, що наша революція може бути мусіла обходити головний шлях, однак наша остаточна ціль позістає все та сама".

Як доносить "Правда", орган Російської Комуністичної Парті, наради конгресу будуть ведені в напрямі скріплення пролетарської боротьби в більшості капіталістичних держав, уживаючи всіх метод при підмозі професійних союзів.

Імена американських делегатів до різних секцій Комуністичного Інтернаціоналу є правдоподібно задержані в тайні, з винком Вільяма Д. Гейвуда, якого, імя було проголошено як одного з бесідників на засіданні 12. червня.

Представництво Р. К. П. на III Конгресі Комуністичного Інтернаціоналу.

МОСКВА, 15. червня. — Серед російських делегатів на Конгресі Комуністичного Інтернаціоналу є присутніми: Ленін, Троцький, Зіновєв, Каменєв, Бухарін, Дзержинський, Радек, Риков, Стеклов, Луначарський, Лозовський, Колонтай і інші. Російська делегация складає ся з двадцять одного делегатів з рішачим голосом і з двадцять дев'ятьох делегатів з дорадчим голосом. Інші републики радянської федерації мають своїх делегатів.

Відозва Троцького до червоноармійців з нагоди отворення III. Конгресу Коміттерна.

МОСКВА, 14. червня. — В звязи з отворенням Третього Конгресу Комуністичного Інтернаціоналу, Троцький звернувся з сідуючою відозвою до московського гарнізону:

"Воики Червоної Армії! Пораз третій в Москві відбудеть ся Конгрес Комуністичного Інтернаціоналу. Велика радість і честь для російських робітників, селян і Червоної Армії стрічати в стінах Червоної столиці передових представників робітничої класи цілого світа. Червоні воики! Протягом трох до половиною років ви обороняєте першу в світі робітничу републику від безкочних спроб і нападів гнобителів і поневолителів всіх країв. На Волзі, на Неві, на Північній Девні, на Доні і на Кубані — ви боролесь і умирали під прапорами Інтернаціоналу. Вашою кровю ви спасли серце Східної Росії — Червону Москву. Ви зробили можливім для представників робітничої класи всіх країв зібратися під вашою охороною для обговорення дальших планів і способів боротьби з капіталістичним насильством в імя братерства, свободи і щастя всего поневоленого людства. Революційні воики, команди-

ри, комісарі, ми горько витаємо Комуністичний Інтернаціонал".

3 Всесвітнього Конгресу Комуністичного Жіноцтва.

РИГА, 15. червня. — Рівночасно з нарадами конгресу Комуністичного Інтернаціоналу відбувають ся наради Всесвітнього Конгресу Комуністичного Жіноцтва.

Між головними бесідниками є Александр Колонтай, провідниця жінок-комуністок в Східній Росії, і Клара Цеткін, провідниця комуністичного руху в Німеччині. У своїх промовах вказували вони на успішне піднесення становища жіноцтва з комуністичної точки погляду.

Колонтай вказала на великі труднощі, з якими приходиться боротися в Злучених Державах, де комуністична партия була приневолена йти в підземелля. Вона заявила однак, що комуністи в Злучених Державах мусять найти дорожку, щоб доискзати для справи комунізму 700.000 жінок-робітниць, які є згуртовані в професійних союзах.

З СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ.

Вигляди на добрий урожай в Східній Росії.

БЕРЛІН, 15. червня. — Російський соціалістичний народний комісар рільництва Осінський, який під теперішню пору перебуває в Берліні, заявив в розмові з представниками німецької преси, що справа засівів в Росії представляє ся в сїм році багатіше ніж в 1920 р. В сїм році не лише засівна площа є більша, але також вигляди на урожай є дуже добрі.

Осінський висловлює ся дуже оптимістично про економічний стан Східної Росії.

Копп про значення російсько-німецького торговельного договору.

БЕРЛІН, 17. червня. — Російсько-німецька торговельна угода дає большевикам повну змогу вести торговлю з Німеччиною і заключати контракти з німецькими фірмами, — заявив тут представник Східної Росії Копп, який щойно повернувся з Москви до Берліна.

"Німеччина признає тепер совітське правительство як одинокое правне представництво російського народу", заявив Копп.

До Німеччини прибули вже з Східної Росії перші транспортні шкві і футер.

Російський импорт зростає.

РИГА, 10. червня. — Російська импортна торговля через Лотву і Естонію виносилася в маю зовніш 50,000 тон, в порівнянні до 35,000 тон в цвітні. З Москви доносить, що в червні буде експортовано з Росії 2,868 вагонів товару. Російський товарний вагон містить пересічно вісімнадцять тон набору.

Гірничі академія в Москві.

МОСКВА, 27. мая (почтою). — Гірничі академія в Москві створювала другу річницю свого істновання. Найбільші заслуги коло зорганізованя сї академії положили професори Павлов і Федоровський.

Академія представляє новий тип університету в Росії. Вона має за задану виобразовувати спеціалістів. План науки сї академії різниться від плану наукових подібних академії в західних краях тим, що тут поширено більше практичну науку, а скорочено науку теоретичну.

Гірничі Академія в Юзіві.

МОСКВА, 8. мая (почтою). — В Юзіві, в Донецькій губернії, отворено гірничу академію і робітничий факультет для образованя робітників в різних галузях гірничого промислу.

На Україні надіють ся доброго урожаю.

МОСКВА, 25. мая (почтою). — Звіт з Києва доносить, що сього року посівна площа перевищає в значній мірі величину посівної площі в минулому році. Надіють ся незвичайно доброго урожаю.

Засів тютюну на Україні.

ХАРКІВ, 12. мая (почтою). — Звіт головної управи тютюнового промислу виказує, що засівна площа тютюну на Україні вносить 10,000 десятин. При середнім врожаю надіють ся зібрати 1,200,000 пудів тютюну, чималий по 120 пудів з одної десятини.

Інститут хемії і радіології в Одесі.

МОСКВА, 18. мая (почтою). — В Одесі основано інститут хемії і радіології для образованя спеціалістів хемічного промислу.

Продукція вугля в Донбасі піднялася.

ХАРКІВ, 12. мая (почтою). — Завдяки надзвичайним зарядженням продукція вугля в цвітні дїшла до 30 мільонів пудів (21 міль пудів м'якого вугля і 9 міль пудів антрациту), що становить 16% поверх назначеної мінімальної програми. (Місячна мінімальна програма вносить 26 міль пудів).

Поборовање неграмотности серед гірників Донбасу.

МОСКВА, 17. мая ("Роста"). — З днем 1. сїчня 1921 р. на 140,000 гірників в Донецькій басейні 85,000 було неграмотних. В протязі чотирох місяців вдало ся комісії для боротьби з неграмотністю зменшити число неграмотних о 75%. Число неграмотних гірників вносить ще лише около 20,000.

Електрофікація Кременчуга.

МОСКВА, 25. мая (почтою). — Великі млини в Кременчузі зістали перероблені для уживаня електричної сили.

Новий протест радянських републик до Румунії.

МОСКВА, 31. мая ("Роста"). — Народні комісарі заграничних справ Східної Росії і Радянської України Чічерін і Раковський вислали нову ноту з протестом до румунського міністра заграничних справ Таке Йонеску. В ноті говориться, що всупереч кількаразовому запевнюванню румунського правительства і миміо численних протестів зі сторони російського і українського правительства, ворожа акція румунських військ в Бессарабії проти радянських републик требає даліше. В окрузі Мотилева над Дністром впадо в однім лише дні 60 арматних стрілів на відділи російського і українського війська, які стояли на противнім березі ріки. Російське і українське правительство протестує ще раз як найрішучіше проти такого ворожого поведєня і звертає увагу румунського правительства, що не будуть довше терпіти, коли подібні напади знова повторять ся.

Нота підписана Чічеріном, народним комісарем заграничних справ Східної Росії, і Раковським, народним комісарем заграничних справ Радянської України.

МОСКВА, 27. мая (почтою). — Народні комісарі заграничних справ Східної Росії і Радянської України Чічерін і Раковський вислали нову ноту з протестом до румунського міністра заграничних справ Таке Йонеску. В ноті говориться, що всупереч кількаразовому запевнюванню румунського правительства і миміо численних протестів зі сторони російського і українського правительства, ворожа акція румунських військ в Бессарабії проти радянських републик требає даліше. В окрузі Мотилева над Дністром впадо в однім лише дні 60 арматних стрілів на відділи російського і українського війська, які стояли на противнім березі ріки. Російське і українське правительство протестує ще раз як найрішучіше проти такого ворожого поведєня і звертає увагу румунського правительства, що не будуть довше терпіти, коли подібні напади знова повторять ся.

З РОБІТНИЧОГО РУХУ.

Міжнародний конгрес друкарів в Москві.

БЕРНО, 28. мая (почтою). — Центральний комітет російських союзів друкарського промислу вислав лист до міжнародного секретаріату в Берні, в яким пропонує ся скликати до Москви міжнародний конгрес друкарів.

В листі говорить ся, що Східна Росія надає ся найліпше на скликане такого конгресу, бо до інших країв, хочби і найдемократичніших, можуть не впусити небажаних делегатів. Крім сього є ще й друга користь, яка промовляє за скликанем конгресу в Москві. Делегати будуть мати нагоду пізнати на місці уладженя першої пролетарської держави. Центральний комітет обіщає зробити все можливе, щоб дати делегатам змогу познакомити ся з професійним рухом в Східній Росії, а з окрема з друкарським промислом.

Страйк рільних робітників в Данії.

КОПЕНГАГА, 30. мая (почтою). — В цілій Данії розпочав ся загальний страйк рільних робітників, коли ділчі заповіли обнижене платні. Дїлчам зовсім не вдало ся найти страйколомів. Деякі ділчі допускають ся насильства. В однім дворі зачинено 6 робітників, де під примусом вони мусили доїти корови. Про подібні насильства доносить з різних сторін краю.

Арештовані за комунізм у Львові.

"Вперед" з 2. червня доносить, що у Львові арештовано під закидом комуністичної агітації 8 осіб, переважно робітників.

Страйк в Чехословаччині.

Страйк металевих робітників поширив ся на гуту Польді з 3,000 робітниками і 2 великі промислові заведення. Страйкері заповідають остру боротьбу.

РОЗСТРІЛИ КОМУНІСТІВ НА ЛИТВІ.

137 увязнених комуністів пять днів на голодомі страйку. "Вперед" з 1. червня доносить за "Русспрес":

В Поневежу на Литві розстріляно п'ятьох литовських робітників комуністів, у яких найдемо літературу і одну рушницю. Обвинили їх, що приготували оружжє повстання. На знак протесту увязнені в ковєвській тюрмі комуністи розпочали голодувку. Голодує вже пять днів 137 осіб.

Засуд німецьких комуністів.

З Гаєв доносить, що надзвичайний суд в Наєнбурзі засудив на досмертні каторжні роботи провідників німецької комуністичної парті, що руководили мартовим повстанням.

Нагітка на комуністів в Ридзі.

Дня 22. мая с. р. переведено в Ридзі справжню облаву на комуністів. Арештовано в комплеті центральний комітет комуністичної парті в Латвії.

Арештовані за комунізм у Львові.

"Вперед" з 2. червня доносить, що у Львові арештовано під закидом комуністичної агітації 8 осіб, переважно робітників.

Страйк в Чехословаччині.

Страйк металевих робітників поширив ся на гуту Польді з 3,000 робітниками і 2 великі промислові заведення. Страйкері заповідають остру боротьбу.

РОЗСТРІЛИ КОМУНІСТІВ НА ЛИТВІ.

137 увязнених комуністів пять днів на голодомі страйку. "Вперед" з 1. червня доносить за "Русспрес":

В Поневежу на Литві розстріляно п'ятьох литовських робітників комуністів, у яких найдемо літературу і одну рушницю. Обвинили їх, що приготували оружжє повстання. На знак протесту увязнені в ковєвській тюрмі комуністи розпочали голодувку. Голодує вже пять днів 137 осіб.

Засуд німецьких комуністів.

З Гаєв доносить, що надзвичайний суд в Наєнбурзі засудив на досмертні каторжні роботи провідників німецької комуністичної парті, що руководили мартовим повстанням.

Нагітка на комуністів в Ридзі.

Дня 22. мая с. р. переведено в Ридзі справжню облаву на комуністів. Арештовано в комплеті центральний комітет комуністичної парті в Латвії.

Арештовані за комунізм у Львові.

"Вперед" з 2. червня доносить, що у Львові арештовано під закидом комуністичної агітації 8 осіб, переважно робітників.

Страйк в Чехословаччині.

Страйк металевих робітників поширив ся на гуту Польді з 3,000 робітниками і 2 великі промислові заведення. Страйкері заповідають остру боротьбу.

ПІКНІК! ІДЬМО ВСІ! ПІКНІК!
ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ
— устроє —
В НЕДІЛЮ, ДНЯ 26. ЧЕРВНЯ
В ЛІСТЕР ПАРКУ
ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ
ПІКНІК
"УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ"
ПРОГРАМА ДУЖЕ БОГАТА — МНОГО НЕСПОДІВАНОХ
Буфет під власним зарядом. Смачні перекуски. —
Холодні напитки.
ТОМУ ІДЬМО ВСІ НА СЕД, ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК
За подробицями сідать в сідуючій числі "У. Р. В."
і в оголошенях.

РОБІТНИКИ В ЕЛМВУД І ІСТ КІЛДОНАН!
ПРИХОДІТЬ ВСІ
В СУБОТУ, 25. ЧЕРВНЯ, О ГОД. 5-ІЙ ВЕЧЕРОМ
НА РІГ УЛИЦЬ ДЖЕМІСОН І ВАТТ,
де відбуде ся
ЗАЛОЖЕНЄ УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ
ПІД УКР. РОБ. ДІМ В ІСТ КІЛДОНАН
— І —
ЗАПЕЧАТАНЕ ІМЕН ЖЕРТВОДАВЦІВ НА У. Р. Д.
Будуть промовляти бесідники в українській і англійській мовах. Хай на тім робітничім святі не браже ні одного робітника з Іст Кілдонан, Елмвуд і з Вінніпегу.
КОМІТЕТ.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стіваришене "Українських Робітничих Вістей"
Передплата на рік \$4.00.

Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертає ся, хіба що дописувачеві виразно зазначити, що бажав звороту своєї рукописи на випадок її непоміченості та залучити поштово марку на її пересилку.

ПІД РОБІТНИЧИМ "ДЕСПОТИЗМОМ" І БУРЖУАЗНОЮ "ДЕМОКРАТІЄЮ".

Буржуазія цілого світа і її преса кричать в один голос про большевицький деспотизм в радянських республіках, про заборону там свободи слова і преси, про страхітливу "чрезвичайку" і т. д. Слухаючи або читаючи такі донесення приходило до заклячення, що радянські республіки представляють з себе одну величезну мовчану могилу, над котрою витяє зелена рука "чрезвичайки" і не дає нікому пари з уст пустити.

Однак разом з донесеннями про сей "страшний" большевицький "деспотизм" і заборону свободи слова і друку та сама буржуазна преса і її "асезанаци" агенти доносять також про різні численні конгреси, які тепер відбуваються по всіх містах і промислових центрах радянських республік.

І так ось читаємо не тільки в робітничих, але в різних таки буржуазних газетах донесення, що в Петрограді відбувся нещодавно всеросійський конгрес безпартійних робітників, в Москві відбувся конгрес транспортних робітників, тільки що закінчився конгрес Рос. Ком. Партії, а то знова відбуваються всеросійський кооперативний конгрес, конгрес докторів, журналістів, театралів, професорів, молодіжні, жіночий і т. д. і т. д. На всіх цих конгресах виступають ся промови, часописи радянських республік переповнені звітами з цих конгресів, які відбуваються при отворенні дверей, публічно і на які зізджують ся тисячі делегатів зі всіх кінців Росії і взагалі радянських республік. На цих конгресах виступають промови не тільки комуністи чи прихильники совітської влади, але і вороги її, які проходять делегатами на ці конгреси під маркою безпартійності.

І тут винирає питання: если в радянських республіках панує такий страшний деспотизм і заборона всего живого, як се нам представляє буржуазна преса, то як же можуть там відбуватися такі численні з'їзди, конгреси, конференції? Ану перегляньте статистику котрої небудь з "найсвобідніших" "демократичних" держав і покажіть, чи відбувають ся в котрій небудь з них стількі конгреси, де так би багато говорили, так много радили над поліпшенням положення в своїм краю, як се робить ся тепер в радянських республіках? А если в тих європейських чи американських "демократичних", з вихвалюваними на різні голоси "свободами", державах не відбувають ся так часто і такі численні конгреси, то чому? Чи в тих державах робітники так вже добре живуть ся, що він не має навіть над чим радити? Чи в тих державах жите так вже налагоджене, що поліпшити його нема більше потреби і шкода навіть час на се тратити?

Ні, так не е! Мільони безробітних, страшна економічна криза у всіх капіталістичних краях, що кинула мільони жінок і дітей робітників в нужду і голод, се все говорить нам що іншого. Сі факти, ся жорстока дійсність каже нам, що в тих "демократичних" краях е над чим говорити, е над чим радити, а се се не робить ся. Не робить ся тому, що в тих краях нема "деспотизму" большевизма, нема диктатури пролетаріату, але е "демократична" свобода слова, свобода преси і... свобода здохнути з голоду через безробітє.

Але ми помилуємо ся, если скажемо, що в капіталістичних краях зовсім не відбувають ся конгреси чи конференції. Відбувають ся. Тільки ці конгреси зовсім не подібні до конгресів радянських республік: вони не е так многочисленні, вони не відбувають ся так часто, вони не подібні ні своїм складом, ні своїм духом до конгресів радянських республік.

Не вважаючи на брехні буржуазної преси, ми навіть після її власних донесень бачимо, що в конгресах радянських республік бере участь все працююче населення краю, беруть участь масові робітничі організації, бере участь вся та маса, що все сама витворює, що жие з праці власних рук, що не експлуатує другого, беруть участь всі ті творчі сили, на яких опираєт ся вся радянська влада. Само жите, само положенє в краю кличе сі маси на конгреси, і не в інтересах одних, не в особистих інтересах, не в інтересах якогось гуртка виборців, але в інтересах всіх працюючих, в інтересах цілого краю. І в тих конгресах радянських республік нема місця для паразитів, для неробів, для тих, що хотіли-б використати сей конгрес для своїх власних інтересів.

Тому конгреси в радянських республіках радять: конгрес комуністичної партії радить над відбудовою краю і над тим, в який спосіб ліпше перевести свою організацію; конгрес профсоюзів радить, як ліпше перевести індустриальну господарку; конгрес селян радить над сільською господаркою; транспортні робітники радять над відбудовою транспорту; конгрес докторів радить над боротьбою з хворобами; професори радять над вихованєм молодіжні, над наукою і т. д. А зсумувавши всі ті конгреси разом, то всі вони радять над поліпшенням: політичного, економічного і правового положення всего працюючого населення радянських республік.

Хто і над чим радить на конгресах в капіталістичних, чи як буржуазна преса каже, в "демократичних" краях?

У всіх "демократичних" краях на конгреси збирають ся лише ті, яким не вільно аже відбудувати своїх конгресів в радянських краях: фабриканти, банкіри, великі земельні власники, нафтові королі, королі біржі і інші промисловці. В цих інтересах вони радять? Як богачі-власники, вони, розуміють ся, радять тільки у своїх власних інтересах: радять над підвищенням цін на свої товари; радять над зниженням платні робітникам; радять над заснованєм сильних капіталістичних трестів, щоб уникати в той спосіб конкуренції між собою, а звернути спільно свої сили для боротьби проти викнених ними на вулицю мільонів безробітних; радять над утворенєм сильної фльоти, армії, над побільшенням кадрів поліції; одним словом радять над скріпленням цілої капіталістичної системи. Вони радять також і над індустриальним піднесенєм краю, але роблять се виключно в своїх власних інтересах, а не в інтересах

всього населення, яке з тими капіталістичними конгресами нічого спільного не має.

Робітники капіталістичних країв також відбувають час від часу свої конгреси. Але ці робітничі конгреси в капіталістичних краях не подібні ні до конгресів в радянських республіках, ні до конгресів капіталістів. Робітники капіталістичних країв на своїх конгресах, які відбувають ся під острим і невипучим оком слуг капіталу, радять над тим, як би винайти діпший спосіб боротьби за своє освободженє з кігтів капіталізму. На кожнім їх конгресі їхні питання сходять ся до одної і той самої цілі. Чому буржуазна преса цілого світа кричить про деспотизм та про заборону свободи слова і преси в радянських республіках, если там відбувають ся такі численні конгреси, на котрих так много говорять ся, про котрі так много пишеть ся і про котрі много пише навіть та сама буржуазна преса (тільки в перевернутом, розуміть ся, зміслі)?

Буржуазія і її преса мають чого кричати про деспотизм в радянських республіках. Буржуазія не має права голосу в радянських республіках. Вона не може там скликати ні одного свого конгресу, на яким вона змогла-б обговорювати свої хижацькі заміри на шкоду всім працюючим. Ось, наприклад, тепер російська буржуазія відбуває свої конгреси в Константинополі, Парижі, Берліні, але не в Росії. Ось навіть паршивенька, тільки що убрався ся було в піре українська буржуазія устроєє свої "ради" то в Тарнові на колесах, то у Відні на гилляках, але не на Україні. Ся російська і українська буржуазія устроєє свої конгреси в чужих капіталістичних краях, бо в радянських республіках — хто не робить, той не їсть, хто не працює, той не має права голосу. А если-б та буржуазія, яка лишилась еще в радянських республіках і яку само жите та порожній жолудок примушують до праці, если-б вона, пройшовши під маркою безпартійності чи навіть комунізму на який небудь конгрес, заговорила питоюмою її мовою у власних інтересах, а на шкоду працюючих, то її скоро пізнають, що се за птиця і покажуть де її місце.

Ось чому буржуазна преса цілого світа з такою заїстою кричить про деспотизм в радянських республіках.

Та не тільки тому. Е еще одна, майже найголовніша причина вороженчє світової буржуазії до радянських республік. Се те, що територія радянських республік стає огнищем світової соціальної революції.

Коли завдяки "свободі слова" в "демократичних" краях робітники не можуть свободно говорити на своїх конгресах про своє положенє та про те, як визволитися з капіталістичної неволи, то вони мають тепер повну змогу робити се в території радянських республік. Аби лише вони змогли туди дістатися. "Демократична" свобода капіталістичних країв така, що вона не пускає навіть робітничого делегата на міжнародний робітничий конгрес, який відбувають ся на території радянських республік. І от робітничі делегати в більшости случаев ідуть на той конгрес тайно, крадучись, ризикуючи своїм житем. А заліхавши туди, боять ся вертати назад до країни "демократичних" свобод", бо тут чекає їх за се довголітній тюрма. Се називаєт ся "демократією".

Але робітники і їх ліпші революційні представники на се не вважають і ідуть на такі міжнародні робітничі конгреси до радянських республік.

Ось тепер в Москві відбувають ся два такі конгреси: Третій Конгрес Комуністичного Інтернаціоналу і Перший Міжнародний Конгрес Жіночий-Комуністок. А скоро лише скінчать ся ці конгреси, то і ліпше розпочнеть ся Міжнародний Конгрес Червоних Професійних Союзів.

Се значить, що на цих конгресах відбувають ся наради представників робітництва всіх країв над тим, над чим вони не змогли-б говорити в демократичних краях, де е "свобода слова". А за те вони мають повну змогу радити над тим в країні большевицького "деспотизму".

Ось чому світова буржуазія ненавидить радянські республіки, говорючи, що там панує деспотизм. Там нема деспотизму, а е диктатура пролетаріату, так само, як в капіталістичних краях е диктатура капіталу. Ріжниця лише в тим, що в радянських республіках се диктатура величезної, все витворюючої більшости над літньою, нічого не витворюючою, прогуюючою своїм час і чужу працю меншотою, а в капіталістичних краях се екрас наоборот. Диктатура пролетаріату е лише переходою формою правління в період від капіталізму до комунізму, а диктатура капіталу стараєт ся втримати ся на завжди.

Отже, читачу, коли ви прочитаєте в буржуазній газеті про деспотизм в радянських республіках та про заборону там свободи слова та преси, то прочитавши таке — розуміть се наоборот.

УКРАДЕНА АВТОНОМІЯ ПРИКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Від часу розвалу імперіалістичної світової війни частенько стали балакати про Прикарпатську Україну, про її мешканців Українців (Руснаків), та їхню біду. По довгих літах неволи та темряви Вилосон, Масарик та Жаткович поклали до життя ту країну. Але виривавши Українців з обіймів малярських поміщиків та нотарів, ті пани віддали бідне населення на поталу чеським капіталістам.

На Прикарпатській Україні голодує пів мільона селянства, бо не має землі. Але там, не вважаючи на се, істнує на далі велика латифундія графа Шенборна в 240,000 моргів поля. Робітники та їхні родини терплять дальше тяжку нужду, яка кидает ся в вічі всім в порівнянню з чеськими урядовцями та місцевими попами.

Пан губернатор Жаткович все заклинає чекати на кращі часи. Тоді, мовляв, здійснить ся оспівана автономія країни, народ дістане свій парламент (сейм), який принесе краще, щасливіше жите для кожного Руснака. Одначе кожній свідомий робітник-пролетар не вірить тим балакам, значюч, що трактат, заключений між Масариком і Жатковичем, робить Прикарпатську Україну тільки грошем для господарки чеського

капіталізму. Селяни не можуть набути землі. Вони тяжко працюють на тартаках, але не на себе, а на чеського капіталіста-промисловця. Не вважаючи ні на які брехливі обіцянки, ні про яку автономію Прикарпатської України не може бути мови. Три роки говорило ся про вибори до сейму на Прикарпатській Україні, аж недавно в праському парламенті президент міністрів заявив, що ані мови не може бути про якісь вибори на Прикарпатській Україні, бо там не складено лісти виборців. Чехи мають що іншого до діла; вони перебирають в свої руки всі найбільші промислові заводи. Фабрики в Свальові, в Перешеві перейшли цілковито до рук чеських буржуїв, які визискують робітників не менше, як за малярських часів. Пан Жаткович зі своїми попами був тільки вірним слугою такої господарки.

Але нині Чехи вже більш Жатковича не потребують і його викладають, бо чеській реакції навіть Жаткович показав ся за ліберальний. На його місце прийдє муж довіря чеського правительства віце-губернатор др. Еренфельд. Сей реакціонер дусить тепер народ в імя інтересів своїх хлібо-

давців, чеських реакціонерів, ні з чим не рахуючись. За допомогою поліційного президента др. Губерта завів правдиве поліційське лексє. Всі провідники робочих мас сидять по тюрмах, або прогнані з країни. Робітничі спілки та робітничі дома всі позамикано, а одинока газета Комуністичної Партії терпить переслідування цензури. П редактор Мондок сидить тепер в тюрмі. Руснацький (український) робітничий календар, виданий Комуністичною Партією, зівстав сконфіскований. Про якісь сходили чи віча свідомих робітників не може бути ані мови. За те правительство гоїно піддержує роботу "соціалдемократа" Пузи (колишній петлюриець) і "товариша" Остапчука. Ті мають право дуже часто урядувати всякі віча, хоч на ті віча звичайно ніхто не приходить. В своїх органах вони ширять очевидні брехні про Радянську Україну та Совітську Росію. Вони обкидають болотом комуністів.

Але не дивлячись на ту роботу і на всякі тяжкі переслідування, селянські та робітничі маси свідомо горнуть ся до Комуністичної Партії. Страйкували вже 20,000 сільських робітників, які домагались 30—40 к денно і колективного договору з хазяями. Дивним є, як то гарно живіть ся, малярські, чеські, руснацькі буржуї та урядники творять тут спільний, солідарний фронт проти робітництва, не вважаючи на страшну національну ненависть, що панує між ними. Проти страйку сільських робітників було привезено з Угорщини страйколомів, які з огляду на низьку угорську валюту працюють тут за пів дурно. Колись голодні, злиденні Русини (Українці) робітники самі ламали страйки на Угорщині, а тепер стало ся навпаки.

Але все таки не пощастило єдиним капіталістам страйколомими та тюрмами здушити рух сільських робітників. Не можуть і також багато помогти соціалдемократи Пузи і інші, що мають свою "партію", в якій крім кільканащять не свідомих альгоголиків нікого не має.

Тамошнє робітництво свідомо і твердо держить ся Комуністичної Партії. Недавно пан Еренфельд казав скликати конгрес сільських робітників, на якому брехливими фразами представлявано офіційальне становище чеської влади відносно земельної реформи. Розходить ся о парцеляцію, про якуй поміщики надіють ся солоно обкрутити селяни, які поприздили з доларями з Америки; вони домагують ся ляхівських цін за землю. Але бідний селянин з рішучістю відкидає подібні заходи поміщиків, не буде-ж він викупувати свою власну землю у поміщиків. Бо-ж се поміщики колись загарбали у селян землю. Пан Жаткович зі своєю чеською компанією заборонив скликати конгрес Комуністичної Партії, який мав відбутися 10. цвітня, бо він злякав ся її впливу на маси. Вони не відважують ся перевести вибори до сейму. Вони розуміють і відчують дуже добре, що поміщики всі поліцейських, шпіонів і переслідувань ті вибори мало чого прийемого принесуть.

Отже Масарик і Жаткович, слуги чеської буржуазії, все що говорили, то брехали. Немає ніякої автономії Прикарпатської України в рамках чеської капіталістичної господарки; та коли-б вона й повстала то не було-б з неї користі робітникам. Автономію обіцяно, але ніколи її не дано, а навіть те, що з початку дали, назад узяли. Широї маси здають собі вповні з того положення справу. Вони знають, що і пан Жаткович, і теперішній губернатор Еренфельд, "тато" Масарик, і Пуза з Остапчуком провають ся разом з своїми обічниками і автономіями. Правдиву автономію і дійсне визволенє з капіталістичного ярма принесе тільки перемога комунізму в Чехословаччині. Коли чеське, німецьке і українське робітництво скинуть з трону чесько-французький і

ОДНА ІЗ ЗАДАЧ КОМУНІЗМУ У ФРАНЦІЇ.

В прекрасній статі "Новість в російській революції", поміщеної в "Revue de la presse russe", між иншим говорить ся: "Наша революція, завершуючи собою доісторичну епоху розвитку людства і відкриваючи першу сторінку дійсної йогі історії, особливо інтересна і поучаюча, завдяки новим досвідам, які вона робить в гігантським масштабі". Для нас, жєнщин, особливо французьких жєнщин, російська революція подвійно інтересна, бо вона на ділі здійснює принцип еманіпації в двоїм відношеню: як робітницї і як жєнщини. Між тим принцип еманіпації жєнщини не тільки не здійснює ся на практиці, але навіть не признаний в теорії в тім краю, котрий до сего часу уважав ся найбільш революційним в світі. В тім краю більше чим де инодї в Європі нам часто приходить ся згадувати повні глибокого зміслу слова Ізена: "Рід людський не обнімає всего людства, — він — лише рід мужеський".

Найбільше сумним було завжди відношенє до сего питання передових (?) представників соціалізму і синдикалізму — Реноделя, Жуа і Ко. — і сточуючі за ними великої більшости членів різних організацій. Зі своєрідним їм недоуманєм і річим не прикритим егоїзмом, які вони завжди так блискучо проявляли, сі панове стало противились всякій пропаганді ідеї еманіпації серед жєнщин.

Що відносить ся до області законодавчої, то істнує дуже незначна група законів, які трохи зм'ягчають безправну участь французької жєнщини: наданє їй права відшукання батька судовою дорогою (recherche de la paternite), дозволенє замужній жєнщині самі розпоряджатися своєю заробітною платною, домаганє виборчих прав для жєнщини і т. п. Сі закони ні в якій мірі не являють ся результатом парламентарної діяльності соціалістів. Розуміть ся, соціалісти по крайній мірі не голосували проти цих законів, але в сором їм вони також не являють ся їх ініціаторами.

В політичнєм житю соціалістична партія завжди занимала в сім питаню двоюку і неопреділену позицію. Під сильним натиском феміністичного руху вона була примушена, починаючи з 1908 р., виставляти кандидатури жєнщин на виборах як в муніципальні, так і законодавчі заведення. Однак партія завжди подбала про те, щоб ці кандидатури були малочисленні і виставлялись лише в зовсім глухих округах — ніколи не вибравших еще соціалістичних кандидатів, — іменю там, де невдача була вповні очевидна заздалегідь, де можна було числити лише на смішне незначне число голосів і де чекала особливо невдачна задача. Если би партія дійсно брала дуже до серця жіноче питанє, вона могла би поставити питанє про жєнську кандидатуру в широкім масштабі в соціалістичних округах, де вибране партійних кандидатів було-б заздалегідь забезпечене. Бути може, се сміле нововведенє потягнуло-б за собою признаєне виборів недійсними, — партія ризикувала-б втратою одного місця, але за те як велике було-б агітаційне значенє сего факта для жєнщин, який се був би прекрасний жест! Нашим мнимим "великим людям" се байдуже.

І в професійних союзах положенє жєнщин не було ліпшим. Величезна більшость союзів, входячих в склад Амстердамського Інтернаціоналу, надвичайно неохотно принімала жєнщин. Для цих панів еще питанє — чи має жєнщина право на працю? В кожнім

малярський капітал, тоді Прикарпатська Україна тільки стане вільною і тоді разом з усіма країнами і з Радянською Галичиною вона пристане до Радянської України і Росії. ("Наша Правда".)

У них не буде подібного негативного відношеня до комунізму, як тільки вони з ним обзнакомять ся і пізнають, чого він бажав добути ся для них. Обовязком комуністів піти їм на зустріч, подібно тому, як комуністи ідуть на зустріч морякам, жєнїрам, селянам, т. е. комуністам необхідно почати спеціальну пропаганду, приміняючись до особливих умовин жєнського невільництва.

Сего однак французькі товариші комуністи не розуміють. Ви, російські комуністи, мужичини і жєнщини, повинні розяснити се своїм французьким товаришам. Адаже-ж ви назвали се необхідним для Росії, і Москва стала центром спеціальної праці серед жєнщин. Если се необхідно в Росії, легко зрозуміти, наскільки се в еще більшій мірі необхідне у нас, де в протягу 130 літ мужеська і буржуазна демократія піддержувала проклячені умовини соціальної дійсности. Будьте упеврені, що ся спеціальна агітаційна праця серед жєнщин не піде на марно. Ви ліпше за инших знаєте, яку роллю грають в період революції жєнський ентузіазм і жєнська революційна воля. Ви бачили російських жєнщин в їх революційній праці. Если ви еще не бачите сего у французьких жєнщин, то лише тому, що до сего часу ніхто не подумав про пропаганду серед них, про їх просвіту, притяженє їх для справи загальною особовою. Находчись на боці від вського загально-людського руху, вони — жауть. Літє до них, ви, котрі рішаєтєся на все і можете все зробити. Вони негайно стануть на вашу сторону і будуть боротьти ся разом з вами, зі всею боевою завязістю, на яку вони способні. Лише тоді буде для Франції забезпечена побіда пролетаріату над його гнобителями — побіда праці, котра, як сказано у вище згаданій статі, "відкриває собою першу сторінку дійсної історії людства". Елен Бріон.

Німецьчина поменшує свою армію на 100.000.

БЕРЛІН, 15. червня. — Парламент ухвалив сьогодні закон проект, який поправляє військовий закон згідно з домаганєм Анганти. Головна зміна містить ся в тім, що закон тепер виразно говорить, що німецька армія має складатися з 100.000 людей, та що се число не може включати більше як 4.000 офіцирів або урядників з офіцирською рангою.

РІЖНІ ВІСТІ.

Совітська місія в Італії.

РІМ, 30 мая (почтою). Італійський міністер заграничних справ гр. Сфорца прийняв годову російської совітської торговельної місії Воронського. Сфорца запитав Воронського, чи він має надію в протязі двох місяців заключити договір. Коли Воронський дав задовольну відповідь, італійське правительство признало членами совітської місії провізори нетикальські на два місяці. Вони по уплаті двох місяців скінчилися, коли совітській місії не вдалося заключити договору; в противному случаю буде вона автоматично продовжена. Воронський заявив, що місія позістане в Римі, щоби продовжати свою працю.

Культурна праця в республіці Кіргізія.

МОСКВА, 16 мая (почтою). — В радянській республіці Кіргізія є під теперішню пору слідує школи: 2 висші наукові інститути, 7 повітових фахових шкіл, 24 технічних шкіл, 5 вандрівних, 75 міських шкіл для загального і фахового образования і 165 рідних курсів. Загальне число учеників виносило — 36.000, учителів — 1.000.

В Оренбурзі і Семіпалатинську будуть отворені небагато висші школи хліборобства і економії.

Ревізії у Варшаві.

"Naród" доносить, що поліція в Варшаві переводить стислі домові ревізії у тих осіб, що їх арештовано в часі 1-майського свята.

З робітничого руху в Великій Британії.

Лівія англійських професіональних союзів, як також фабричний комітет, гірничі комітети, шкотські робітничі ради і прочі англійські революційні професіональні організації зібрали ся на неофіційну конференцію, в якій взяли також участь представники лівих соціалістичних угруповань.

Наради відбувають ся в справі приступлення до червоного професіонального Інтернаціоналу, соціалізації, безробіт, становища відносно проблем загальної революції, як також організації лівого крила в професіональних союзах.

Робітників! При кожній нагоді допомагайте своїй газеті "Укр. Роб. Вістям!"

НАДІСЛАНЕ

БЕЗРОБІТІ В БРИТІШ КОЛЮМБІ.

Колішня зелена Бритіш Колюмбія стала тепер чорною для робітників. Робітники без рішучої національності знаходять ся тут під обухом кризи, яку витворила капіталістична система господарки. Ось вже минує половина літа, а робітники ходять виснажені без роботи, а разом з тим і без куска хліба.

Се положене робітників використати.

ПРОСТО З УКРАЇНИ!

Если ви цікаві довідатись про жите і працю тих товаришів, котрі керують революційним рухом на Україні, то замовляйте нову брошурку, що тільки вийшла з друку і називається ся: **ПРОВІДНИКИ РЕВОЛЮЦІЙНОГО РУХУ НА УКРАЇНІ.**

В сій брошурі є подані також найновіші портрети револ. провідників, які ще не були печатані в Америці. Брошура надається за м. доведучого шпиря. Ціна 10 центів. Замовлення посилайте до: **UKRAINIAN LABOR NEWS** Cor. Fritchard & McGregor Sts. WINNIPEG, MAN.

створюють адвистітлі лісової індустрії. В минулих 1918, 19 і 20 роках сі лісові берозі пролизили робітників. Промислові робітники створили в О. В. Ю. і страйками добились поліпшення свого положення. А що діється тепер? Лісові пани вказали ся тепер на робітників, як на худобу. Платити знизали на поповину, годують в кемпах смердливим м'ясом, і робітників не може вистояти на землі більше як місяць — одно тому, що плати жербрацька, а друге, що пожива дуже погана і робітники дуже слабкують.

Що діється з організацією О.В.Ю. в сія провінції? О. В. Ю. розкозалась: одна її частина носить назву О. В. Ю., а друга — організувалась під новою назвою: Інтернаціональ Юлія Канади. Тепер ні одна, ні друга не робить активної роботи. А робітники тимчасом гинуть з голоду, робітників не мають енергії, робітники дезорганізовані всіма організаційними літерами. Те, що тепер робить ся в цілях світі, те саме робить ся і в Бритіш Колюмбі. Насамперед нема солідарности між самими робітниками. Пани лісової індустрії їх страшно експлуатують, бо мають той робочий сили до вибору скільки хочуть.

Для більшого використання робітників, капіталісти старають ся поїсти всіма робітниками національно-ворожнечу. І се їм вдало ся. Між голодними робітниками для такої чорної роботи є групи. Найгірше прикрі приходять ся "чужоземцям" працювати на землі, де є повернувши з світової війни жовірки. Приходять ся терпіти наругу і мовчати. За читане української, чи якої іншої "чужоземської" робітничої часописи називають ворт зна який сломали. Так, що німо вої — приходять ся конати з часописом. Боси на кемпах ходять ся з робітниками в півний спосіб. Приїде робітник на кемп, відробіть дорозу, і шасаний, если владсть ся йому заробити трошій назад на дорозу, — іде назад до міста на ярмарок продавати свою силу іншою панови. Властителям лісової індустрії ніні не треба много лісового матеріалу, бо вони зробили його великі запаси, але, щоби заспокоїти "дубачину опію", а головни, щоби як небуд дурити робітничі маси та не дати їм великим числом збиратись в місті, — возять їх з кемпи до кемпи і тим дурять, що возять на роботу.

Минувшого року по кемпах були робітничі часописи в рідних мовах, а тепер всі вони виметні, а на їх місці повно англійських брукових журналістів з оповіданями про детективів. Минувшого року по кемпах відбувались організаційні мітинги О. В. Ю., а також шотландія відбувались бізнесові. Від сего всего лишин ся тепер лише спомя. Головна причина сего підпаду, розуміють ся, в кризі. Робітникам сего року знизено платню майже о половину, а жите коштує так само, як і минувшого року. Про страйк ніхто нічого і не думає. Страйк тепер не є на порядку денні, кажуть провідники О. В. Ю. і І. Ю. К. Та і годі страйкувати робітникам, коли в кишені нема ані центів і в обох організаціях каса також порожна. В обох сих організаціях тепер мало членів, більшість з котрих не платять жадних вкладок. Ось в чім біда — в фінансах!

Таке положене робітників в зеленій, шітійчій Бритіш Колюмбі, яку робітники називають тепер чорною. Надії на скоре поліпшення сего положення нема. Бороти ся страйком, значить, засуджувати себе на голодну смерть. Та і не в самім тільки страйку треба шукати поліпшення свого положення. Страйком можна або здохнути з голоду, або вибороти на якийсь коротенький час в одній місцевості експ. маленьке поліпшене. Головне діло, що нас так тяжко гнобить, лежить в цілій капіталістичній системі. Доки не перемінить ся ціла соціалістична система, доти будуть сі страйкі кризі з їх голодом, нуждою і іншими наслідками. Робітникам треба організувати ся до боротьби не з кризою, а з тим ладом, що сі кризі витворює. — І. Юзв.

Дорога Редакціє. Отсим листом повідомляємо вас, що до нас загостив т. С. Васкан, організатор Стварішени У. Р. Д. в Зах. Окрузі і організував тут гурток укр. робітників. До товариства вписалось на початку 14 членів і вибрано заряд, до якого увійшли слідууючі товариші: Н. Буруба, голова; М. Липчук, секретар; С. Попик, касієр. На дальшу подорож т. Васканови зложили присутні товариші \$20.50. М. Липчук, секр.

ВІЧЕ В КОРБІН, Б. К.

Заходом Відділу У.Р.Д. в Корбін, Б. К. відбулось 23 мая масове віче. Віче відкрив т. Д. Салевіч і в короткій промові пояснив його цілі. Відтак поклик до слова т. С. Васкана, бесідника з Едмонтону.

Тов. Васкан в своїй двогодинній промові змалював боротьбу робочого люду за його освободжене з політичної і економічної неволі. Почав він коротким вступом про боротьбу людини за істноване. Відтак обогоруючи боротьбу робочої класи за її освободжене, вказав на рідні фази і способи тієї боротьби. Пояснив широко значінє організації для робітників і звів присутніх, щоб вступили до своєї робітничої організації. Бесідника надгороджено гучним оплеском.

На дальшу подорож т. С. Васканови зложили \$30.25. Желзено йому уступку в його роботу, а товариші робітничі вміємо аступати в члены Укр. Роб. Дому. Председатель яча, Д. Салевіч. Секретар, Д. Кулайш.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА СПЛАТУ ДОВГУ У.Р.Д.

Колорет, Алта. І. В. Андришук, вст. і річ. вкл. \$6.00 П. Марусис, вст. і річ. вкл. 6.00 Ю. Гуцалек, вст. і річ. вкл. 6.00 П. Шлемко, вступна вкладка 5.00 П. Гусар, річна вкладка 1.00 І. Андришук, річна вкладка 1.00

Разом \$25.00

Гейффорд, Саск. Укр. Драматичний Кружок \$5.00

Гемілтон, Онт. В. Черник, пайка \$20.00

Гасневіч, Саск. К. Тимчук \$2.00

Колорет, Алта. І. Карча \$1.00 С. Гупка \$1.00

Едмонтон, Алта. Іван Симоток \$5.00

Бей, Б. К. І. Садоний \$5.00

Вест Форт Вільям, Онт. Тов. "Запорожська Сп" \$20.00

Ватерло, Онт. Зібрано на лісту ч. 310.

Ю. Латин \$5.00 Ів. Білецький \$5.00

Оттава, Онт. З каси Відділу У.Р.Д. \$28.00 На лісту ч. 119 (скол. т. І. Шюра 16.00)

Разом \$44.00

Тіміс, Онт. Сколектовано на лісти \$122.25 І. Касін, вст. вкладка 5.00

Бенгел, Алта. М. Андришук \$2.00

Корбін, Б. К. А. Шлемко, річна вкл. \$1.00 Д. Кулайш, річна вкл. 1.00

Форт Френес, Онт. Зложили на руки т. І. Навізієвського слідууючі товариші:

П. Колясовський \$10.00 П. Дулар \$5.50 І. Ковалек \$5.00 О. Малазук \$5.00 Ф. Подборинський \$5.00 Т. Мітран \$5.00 В. Царук \$5.00 Г. Бобесюк \$4.50 С. Шбелєвський \$2.50 Ф. Олінік \$2.00 А. Коричук \$2.00 І. Мамайський \$2.00 Анна Савчук \$2.00 Андрій Савчук \$1.00 Г. Ковалек \$1.00 П. Пилотан \$1.00 Анна Деметрик \$1.00 М. Вакарчук \$1.00 І. Палагюк \$1.00 Іл. Молдован \$1.00 С. Поштар \$1.00 І. Рогач \$1.00 Т. Острейнюк \$1.00 Н. Горещук \$1.00 В. Шаманський \$1.00 М. Довіпський \$1.00 Анна Вакарчук \$1.00 Т. Котик \$1.00 В. Звубчак \$1.00 Ів. Зуб \$1.00 Катерина Зуб \$1.00 А. Зельоний \$1.00 Ф. Козловський \$1.00 Он. Гандзюк \$1.00 Ів. Гандзюк \$1.00 І. Клемко \$1.00 В. Шевчук \$1.00

Разом \$75.75

Вест Форт Вільям, Онт. (Ліста ч. 206 — колектор т. І. Погорієць):

С. Рубанець \$50 Г. Погорієць \$50 Ф. М. \$50 Я. Чорноус \$50 Г. Катаришук \$50

Разом \$250

Су Сейн Мері, Онт.

(Ліста ч. 164 — сколектуван т. Д. Т. Шур): Д. Т. Шур \$1.00 І. Верига \$1.00 Н. Козар \$1.00 І. Лизай \$1.00 С. Алазук \$1.00 Г. Бовчук \$1.00 А. Ковалчук \$1.00 Т. Стадник \$1.00 Т. Дубас \$1.00 І. Сабодзівський \$1.00 М. Гобелівський \$1.00 Ю. Рефало \$1.00 Г. Болдар \$1.00 Д. Вайсбах \$1.00

Разом \$15.00

Вест Торонто, Онт.

Сколектовано на лісти: Т. Андрич \$2.00 М. Ярема \$2.00 М. Малюський \$1.00 М. Болонський \$1.00 Дж. Кесельовський \$1.00 І. Гудима \$1.00 С. Желзевський \$1.00 Н. Яворський \$1.00 Т. Фотчук \$1.00 П. Петрух \$1.00 О. Пановик \$1.00 П. Петрух \$1.00 М. Марвіч \$1.00 М. Мендров \$1.00 В. Бордух \$1.00 Ф. Жилка \$1.00 В. Тропечук \$1.00 Д. Покорчак \$1.00 Н. Пашанський \$1.00 В. Лис \$1.00 М. Беш \$1.00 Е. Пастернак \$1.00 Ю. Калер \$1.00 М. Мігай \$1.00 П. Вішніський \$1.00 П. Петраш \$1.00 І. Янків \$1.00 І. Проковів \$1.00 П. Ечаала \$1.00 М. Кондрат \$1.00 Ю. Мисевич \$1.00 Е. Дюк \$1.00 П. Галичук \$1.00 К. Погрибеник \$1.00 Домна Голубицький \$1.00 І. Марчак \$1.00 М. Мурашівський \$1.00 Л. Охрим \$1.00 О. Болнар \$1.00 І. Малець \$1.00 І. Смаєр \$1.00 О. Олінич \$1.00 А. Серда \$1.00 Г. Тимчук \$1.00 П. Добровольський \$1.00 К. Отвіновський \$1.00 Пшаненко \$1.00 Г. Головак \$1.00 Ф. Ярема \$1.00 Н. Андришук \$1.00 К. Поташенко \$1.00 І. Пахолик \$1.00 Ф. Болонський \$1.00 І. Штефінт \$1.00 Д. Колодій \$1.00 Д. Гончар \$1.00 Т. Диманко \$1.00 Т. Пилуш \$1.00

Разом \$34.00

Суабурі, Онт.

(Ліста ч. 150 — сколектуван т. І. Новацій в Кар, Онт.): С. Кристоф \$2.00 В. Лотоцький \$2.00 Г. Палек \$2.00 Н. Попович \$2.00 І. Новацій \$2.00 Т. Тартин \$1.50 А. Галавський \$1.00 І. Странь \$1.00 М. Андрей \$1.00 Н. Мартін \$1.00 М. Приймак \$1.00 І. Король \$1.00 М. Васильюк \$1.00 М. Широкий \$1.00 П. Доманський \$1.00 М. Дусак \$1.00 С. Баранський \$1.00 П. Паранак \$1.00

Разом \$22.00

Коністон, Онт.

Ліста ч. 148. Д. Постол \$5.00 І. Сорока \$1.00

Разом \$6.00

Фруйтпорт, Міч.

В. Федко \$3.00

Венувер, Б. К.

П. Лутчак, річна вкл. \$1.00

Торонто, Онт.

Т. Грік, річна вкл. \$1.00

Вінніпер, Ман.

М. Козуб, річна вкладка \$3.00 Н. Гандзюк, річна вкладка 1.00 Тесла Гандзюк, річ. вкл. 1.00 В. Данильченко, вст. вкл. 5.00

Разом \$10.00

Доки з представлени в Портедж Ля Прері, Ман.

На домагає товаришів з Портедж Ля Прері, Ман., подіємо до загальної відома, що з представлени "Дачина", відіграного в Портедж Ля Прері Драматичним Кружком Укр. Роб. Дому з Вінніперу виплауно до каси Укр. Роб. Дому чистого приходу \$60.15.

ДОВГ

УКР. РОБ. ДОМУ без проценту за 1921 р.

— вивинос —

до 31 мая \$20,296.96

Від 31 мая до 22 червня впи- нуло жертв на сплату 430.50

Остаєсь довгу \$19,866.46

Слідить, о скільки Ви його зменшите на слідуочий раз!

Квартальне справозданє Відділу У. Р. Д. в Корбін, Б. К.

Відділ має дійсних членів 13. Відбуло ся 3 мітинги значний, і надзвичайний і відіграно одно представлене. Фінансове справозданє від 20-го лотого до 24-днітя 1921 представляєть ся слідууюче:

Приходи: З вкладок \$18.25 Організаційний фонд 2.50 З представлени 90.00

Загальний прихід \$110.75

Росходи: Вислака делег. до Едмонтону \$38.80 Музика, вечера і інші росходи 65.70

Загальний росхід \$99.50

В касі остаєть ся \$11.25

За контрольний комісію: І. В. Турік, Т. Шлемко.

НОВІ ПЕРЕПИСНІ КАРТКИ

Накладом "Укр. Робітничих Вістей" вийшли гарні переписні картки з портретами провідників Радянських Республік. В серію карток входять:

Герб Радянської України, Н. Лейт, Л. Троцький, Г. Зіновєв, Ю. Х. Раковський, Д. Мануїльський, О. Шумський, М. Скрипник, Т. Полазов, Блакитний (Елланський) і М. Баран.

Ціна серія має 11 карток і коштує тільки 35 центів.

Замовлення посилайте до: Ukrainian Labor News Cor. Fritchard & McGregor Winnipeg, Man.

ПЕРЕПЛАЧУЙТЕ

одинокую українську робітничу газету на еміграції в Європі

"НАШУ ПРАВДУ"

орган Комуністичної Партії Східної Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади вносить \$2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу: IWAN PASITSCHNYK, Theresienstrasse 65, WIEN XVIII, AUSTRIA.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

МОЛОТ

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — \$2.00 на рік, 10 шт. поодинокое число.

"МОЛОТ" 414 E. 9th ST. — — — NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" ЧИТАЙТЕ!

ОДИНОКАЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В АМЕРИЦІ, ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ОКРІМ НЕДІЛ.

Ся часопись має своїх кореспондентів в Європі як також в рідних центрах української еміграції в Америці.

ПЕРЕДПЛАТА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ВІНОСИТЬ:—

На рік \$ 9.00 На 6 місяців 4.50 На 3 місяці 2.50 Поодинокое число 3. ц.

В Європу 10.00

Передплату шліть на адресу: UKRAINIAN DAILY NEWS 502 EAST 11th ST. — — — NEW YORK, N. Y.

ПОЗІР РОБІТНИКИ!

ПЕРШИЙ РАЗ СПІЛЬНИЙ ПІКНІК НА КРОВС-НЕСТ-ПЕС.

Заходом відділів У.Р.Д. Белью, Гілкрест, Колмен, Мішел, Корбін і Ферні устроїть ся в п'ятницю, 1. липня спільний пікнік коло Кровс-нест-песу з величавою програмою, в котру входить ся: музика, спів, деклямації, розігравка цінних річей, перегопи вільні і утруднені, перетяганє шнуром та гуртові забави. — За смачні перекуски та холодні напійки рунить Гіркومتет.

Тож їдьмо всі на сей робітничий пікнік, а певно не пожадуємо.